

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มิถุนายน 2555

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มิถุนายน 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ
กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มิถุนายน 2555

นิลิตดา หาญชนะ. (2012). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ รม.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร. วรพิทย์ มีมาก

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ : ในโรงพยาบาลตำรวจกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เป็นมารดาหลังคลอดในโรงพยาบาลตำรวจที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ผลการศึกษาค้นคว้าว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
2. ผลการศึกษาค้นคว้าว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยปัจจัยด้านด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรงและด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก รองลงมาเป็นปัจจัยด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติตามลำดับ
3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติเป็นปัญหาอันดับ 1 รองลงมาเป็นปัญหาด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ ประสงค์นโยบาย ปัญหาด้านการสื่อสาร ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และปัญหาด้านทรัพยากรตามลำดับ

FACTORS AFFECTING THE IMPLEMENTATION OF BREASTFEEDING PROJECT
A CASE STUDY OF POLICE GENERAL HOSPITAL

Presented In Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Public Administration Degree in Public Policy
at Srinakharinwirot University

June 2012

Niladda Hanchana. (2012). *Factors Affecting the Implementation of Breastfeeding Project : A Case Study of Police General Hospital*. Master's Project, M.P.A. (Public Policy). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Worapit Meemak.

The objective of this study is to analyze factors in the success of implementation of breastfeeding promotion project in the Police General Hospital, Bangkok.

The method of sampling group selection in this study is a simple random sampling method, the sampling group was 331 randomly selected mothers from puerperal maternity having child deliveries in Police Hospital. The tool of data survey is a common personal questionnaire finding out factors in the success of implementation of breastfeeding promotion project analyze by percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA-test, and multiple regression methods computed by statistical analysis software.

The research finding are as follows.

1. There is the most likely to implement the result of practical breastfeeding promotion project successfully, which is agree at highest level.
2. There is a result of factor in success of implementation of breastfeeding promotion project indicating at almost agreed level, which inter – organizational communication and enforcement activities, and the disposition of implementers are almost agree, policy resources and the characteristic of lamenting agencies factors are less agreed respectively.
3. The most of sampling group realizes that the problem of the disposition of implementers is the most trouble. The less troubled are the characteristic of lamenting agencies in, policy standard and objective, communication and enforcement activities, economic social and political condition, and policy resource respectively.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วย
นมแม่ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจกรุงเทพมหานคร ของ ร.ต.อ.หญิง นิลัดดา หาญชนะ
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ จักราทิตย์ ธนาคม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรพิตย์ มีมาก)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ จักราทิตย์ ธนาคม)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.สุรพล จรรยากุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์)

วันที่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและได้รับคำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุรพล จรรยากุล และ อาจารย์ จักราทิตย์ ชนาคม ที่ให้คำแนะนำ และขอคิดเห็นเพิ่มเติมตลอดจนขอเสนอแนะเกี่ยวกับการทำสารนิพนธ์นี้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณ คณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ นายแพทย์ใหญ่ (สบ 8) และบุคลากรโรงพยาบาลตำรวจ ตลอดจนมารดา หลังคลอดทุกท่าน ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อทองสุข หาญชนะ คุณแม่พรพิมล หาญชนะ สมาชิกทุกคน ในครอบครัว ผศ.ดร.ประมา ศาสตระรุจิ และเพื่อนๆ นิสิตร่วมรุ่นทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และแสดงความห่วงใยผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ตลอดจนทั้งผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย ด้วยดีตลอดมา จนประสบความสำเร็จในวันนี้

นิลัดดา หาญชนะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย	3
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติ	6
แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสุขภาพ	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
การวิเคราะห์ข้อมูล	17
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	19
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริม	
การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร	19
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ	
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	22
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายไป	
ปฏิบัติ	30

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน	31
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ	38
ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรค	39
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	42
ความมุ่งหมายของการวิจัย	42
สมมติฐานในการวิจัย	42
ขอบเขตของการวิจัย	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
อภิปรายผลการศึกษา	44
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	47
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	52
ภาคผนวก ก.	53
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	59

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลจำนวนมารดาคลอดและจำนวนมารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวก่อนของ โรงพยาบาลตำรวจ ปี 2551 – 2553	2
2	ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาล ตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอายุ	19
3	ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาล ตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	20
4	ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาล ตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ย/ปี	21
5	ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาล ตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอาชีพ	21
6	ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาล ตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพการสมรส	22
7	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	23
8	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐาน นโยบาย	24
9	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและ กิจกรรมเสริมแรง	25
10	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านทรัพยากร	26
11	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบาย ไปปฏิบัติ	27
12	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	28
13	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ	29

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	30
15	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามอายุ	31
16	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอายุแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ	32
17	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอายุแตกต่างกันกับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ	32
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา	33
19	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ	33
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามรายได้เฉลี่ย	34
21	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ	35
22	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกันกับความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ	35
23	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามอาชีพ	36
24	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่มีอาชีพแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	37

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ	37
26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามสถานภาพการสมรส	38
27 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (X_6) และ ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง (X_2) ที่มีต่อผลสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ (Y)	39
28 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ	40

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
3 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มิเตอร์และแวนฮอร์น	8

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2504 โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ระยะที่ พ.ศ. 2504 – 2506 มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านต่างๆ โดยมุ่งไปที่การเพิ่มผลผลิตโดยทั่วไป รวมถึงได้มีการปรับปรุงบูรณะระบบการขนส่งด้านต่างๆ ให้มีสภาพที่ใช้การได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น เป้าหมายมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มรายได้ประชาชาติ

หลังจากนั้นประเทศไทย ได้มีการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับต่อๆ มา โดยเนื้อหาสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยังคงมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มผลผลิตและรายได้ประชาชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 เริ่มมีการหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของประชากร โดยเน้นในด้านการให้บริการด้านสาธารณสุข เรื่องสุขภาพอนามัย และการให้บริการด้านการศึกษา แต่คุณภาพของประชากรไทยก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากยังประสบปัญหาหลายประการ (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554: ออนไลน์)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับต่อๆ มา ยังคงมีความพยายามที่จะพัฒนาคุณภาพของประชากรในด้านต่างๆ ให้ดีขึ้น โดยมีการให้ความสำคัญกับคุณภาพของประชากรทุกด้าน ทั้งทางด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา และด้านอื่นๆ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยมีแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความพร้อมทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม ภายใต้ระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ ทั้งทางปฏิบัติและวิชาการโดยพัฒนาเด็ก ตั้งแต่วัยในครรภ์มารดาจนกระทั่งเกิด ให้เติบโตตามวัยและพร้อมเรียนรู้ โดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับพ่อแม่ในการดูแลสุขภาพ และพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดทั้งทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ฝึกให้เด็กสามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลเป็นระบบ รู้จักเข้าใจและสามารถควบคุมตนเองได้อย่างเหมาะสม รู้ถึงความสามารถที่ตนมีอยู่ และร่วมมือกับผู้อื่น ผ่านการเรียนรู้ร่วมกันจากประสบการณ์จริงและมีความสุขจากการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554: ออนไลน์)

ตามที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาคน โรงพยาบาลตำรวจ ซึ่งเป็นหน่วยที่ให้บริการด้านสุขภาพแก่ประชาชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน จึงมีการจัดตั้งโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 และได้เข้าร่วมโครงการสายใยรักแห่งครอบครัวที่มีนโยบายการดูแลหญิงตั้งแต่ตั้งครรภ์จนคลอด อย่างมีคุณภาพ และเน้นเรื่องการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอย่างน้อยทารกอายุ 6 เดือน เพื่อให้เด็กได้รับคุณประโยชน์จากนมแม่อย่างครบถ้วนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา และเพื่อให้บุคลากรใน

โรงพยาบาลตระหนักถึงความสำคัญของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จึงได้มีการประกาศนโยบายการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลตำรวจ เพื่อให้ทราบและปฏิบัติตามโดยพร้อมเพรียงกัน

โดยแนวทางปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่นั้น ประกอบด้วยนโยบาย 11 ข้อ เนื้อหาสำคัญของนโยบายได้มีการมุ่งเน้นให้บุคลากรทุกคนในหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องในการให้ความสนับสนุนส่งเสริมให้มารดาหลังคลอดทุกคนสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้สำเร็จ โดยมีการประกาศนโยบายการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อสารให้บุคลากรของโรงพยาบาลและผู้มาคลอดทุกคนทราบ มีการฝึกอบรมบุคลากรของโรงพยาบาลทุกคนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และทักษะที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากรสามารถถ่ายทอดความรู้เรื่องการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่แก่มารดา มีการให้ความรู้คำแนะนำแก่หญิงตั้งครรภ์ที่โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์และความสำคัญในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังจากที่มาตราดคลอดบุตร ต้องช่วยให้มารดาเริ่มให้ลูกดูดนมมารดาทันทีภายในหนึ่งชั่วโมงหลังคลอด เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดสายสัมพันธ์และกระตุ้นการสร้างน้ำนม หากมีความจำเป็นต้องแยกมารดาและทารกจากกันบุคลากรต้องช่วยเหลือมารดาในการให้นมแม่แก่ทารกอย่างถูกต้องเพียงพอแม้ว่าจะต้องแยกจากกัน ต้องงดเว้นการให้อาหาร น้ำ และเครื่องดื่มอื่นๆ แก่ทารกแรกคลอดนอกจากนมแม่ เว้นแต่จะมีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ ซึ่งจะได้รับพิจารณาเฉพาะราย บุคลากรต้องสนับสนุนให้ลูกได้ดูดนมแม่ทุกครั้งที่ลูกต้องการ และให้แม่และลูกได้อยู่ด้วยกันตลอด 24 ชั่วโมง บุคลากรต้องไม่ให้ทารกดูดหัวนมปลอม เนื่องจากอาจจะทำให้ทารก ติดหัวนมปลอมและไม่ดูดนมแม่ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มสนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในชุมชนและมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่อง ประการสุดท้าย โรงพยาบาลตำรวจมีนโยบายไม่รับบริจาคอาหารทดแทนนมแม่หรือซื้อในราคาถูกหรือแจกตัวอย่าง เพื่อเป็นการไม่สนับสนุนให้มารดาเลี้ยงทารกด้วยนมผสม (โรงพยาบาลตำรวจ. 2553)

ตาราง 1 ข้อมูลจำนวนมารดาคลอดและจำนวนมารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวก่อนคลอดของโรงพยาบาลตำรวจ ปี 2551 – 2553

ปี	จำนวนมารดาคลอด (ราย)	จำนวนมารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ อย่างเดียวก่อนคลอด (ราย)	คิดเป็นร้อยละ
2551	2,586	602	23.28
2552	2,285	799	35.00
2553	1,925	726	37.70

ที่มา: โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร. 2553

ผลของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในปี 2551 มีจำนวนมารดาที่คลอดในโรงพยาบาล ตำรวจ จำนวนทั้งหมด 2,586 คน จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 เดือน จำนวน 602 คน คิดเป็นร้อยละ 23.28 ปี 2552 มีจำนวนมารดาที่คลอดในโรงพยาบาลตำรวจ จำนวนทั้งหมด 2,285 คน จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 เดือน จำนวน 799 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ปี 2553 มีจำนวนมารดาที่คลอดในโรงพยาบาลตำรวจ จำนวนทั้งหมด 1,925 คน จำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 726 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70

จะเห็นได้ว่า สถิติของจำนวนมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จะเพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับตั้งแต่ปี 2551 – 2553 นั้นแสดงให้เห็นว่า โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นพยาบาลและในฐานะที่เป็นแม่ที่ให้นมแม่แก่ลูกเช่นกัน จึงเล็งเห็นความสำคัญของโครงการ และเห็นว่า โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ และสามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้อย่างมาก ของผู้ยากจน หรือมีภาระอื่นๆ มากมาย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินการ ความเหมาะสมของโครงการ ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาในการดำเนินโครงการต่อไป

คำถามการวิจัย

มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลวิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้นำไปใช้เป็นแบบอย่างในการนำนโยบายที่มีลักษณะใกล้เคียงไปปฏิบัติ

ขอบเขตของการวิจัย

พื้นที่ศึกษา คือ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร

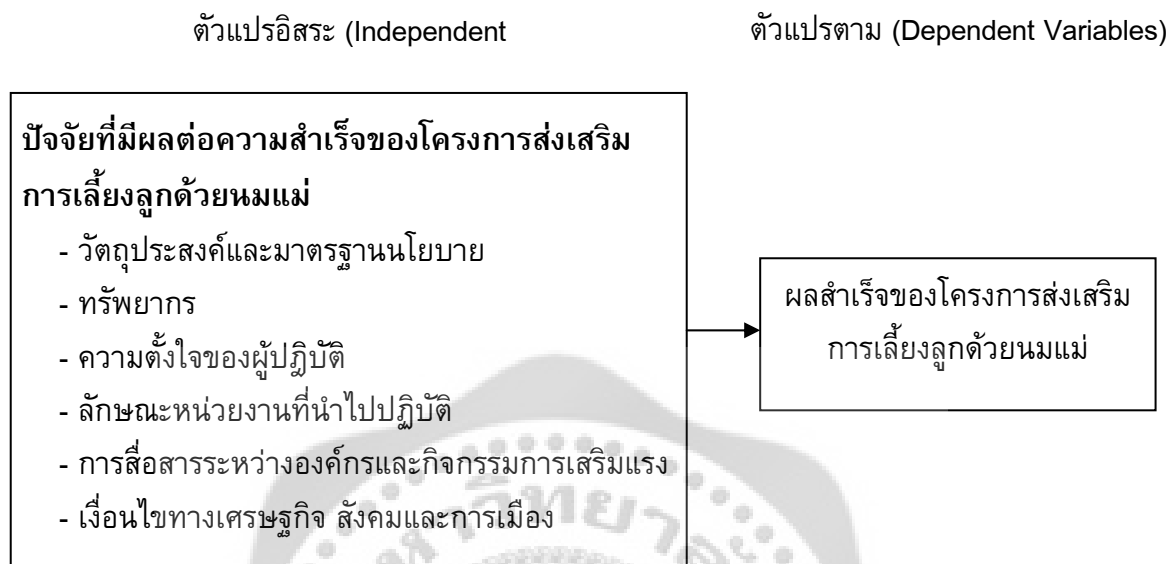
ประชากรและการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ มารดาหลังคลอดบุตรในโรงพยาบาลตำรวจ จำนวนทั้งสิ้น 1,925 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามวิธีของ Taro Yamane ในการกำหนดจำนวนตัวอย่าง

ขอบเขตด้านเวลา คือ ช่วงเวลาในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 – 2555 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2555 – 31 มีนาคม 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **โครงการ** หมายถึง โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ กรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร
2. **การส่งเสริม** หมายถึง กระบวนการเพิ่มสมรรถนะให้มารดามีความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มากขึ้น
3. **ความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่** หมายถึง มารดาสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพียงอย่างเดียวได้นาน้อย 6 เดือนร้อยละ 25 หรือเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 2.5 ต่อปี
4. **แนวทาง** หมายถึง นโยบายการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่โรงพยาบาลตำรวจกำหนดขึ้นเป็นแนวทางในการปฏิบัติในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
5. **มารดา** หมายถึง มารดาที่มาคลอดบุตรในโรงพยาบาลตำรวจทุกราย
6. **บุคลากร** หมายถึง บุคลากรในโรงพยาบาลตำรวจที่มีความเกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
7. **วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย** หมายถึง ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ และนโยบาย โดยผู้ที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามนโยบาย ต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายไปในทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้โครงการประสบผลความสำเร็จตามที่ต้องการ
8. **ทรัพยากร** หมายถึง งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากรที่นำมาใช้ในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
9. **ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ** หมายถึง ความรู้สึกรับผิดชอบในการดำเนินโครงการของผู้ปฏิบัติ
10. **ลักษณะหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ** หมายถึง การจัดโครงสร้างของโครงการ และความพร้อมของผู้ปฏิบัติตามนโยบาย
11. **การสื่อสาร** หมายถึง ความรู้และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องทำ และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเสริมให้การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ
12. **เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง** หมายถึง การจัดสรรทรัพยากรให้กับโรงพยาบาลมีความพอเพียงต่อการส่งเสริมให้การดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ประสบความสำเร็จ
13. **ผลการปฏิบัติตามนโยบาย** หมายถึง การบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของโครงการ การนำไปใช้ประโยชน์หรือการได้รับประโยชน์ของกลุ่มเป้าหมาย หรือแม่โดยส่วนรวม ความคงอยู่หรือความต่อเนื่องของกิจกรรม และ นำวิธีการไปใช้ได้ดีในหน่วยงานอื่นๆ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลทำให้การแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และด้านความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่แตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง และปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้เบื้องต้นในการดำเนินงาน ดังนี้

1. แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสุขภาพ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วอลเตอร์ วิลเลียมส์ (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. 2543: 398; อ้างอิงจาก Walter, Williams. 1971) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความพยายามที่จะตัดสินใจความสามารถขององค์การในการรวบรวมคนและทรัพยากรในหน่วยงานหนึ่ง (A Cohesive Organizational Unit) และกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

เจฟฟรีย์ แอล เพรสส์แมน และ แอรอน วิลดาฟสกี (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. 2543: 399; อ้างอิงจาก Jeffrey, L. Pressman; & Aaron, Wildavsky. 1973) ได้ให้นิยามของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า หมายถึง การดำเนินงานให้ลุล่วง ให้ประสบความสำเร็จ ให้ครบถ้วน ให้เกิดผลผลิต และให้สมบูรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่รัฐบาลกำลังปฏิบัติอยู่ และเป็นธรรมชาติของนโยบาย

คาร์ล อี แวน ฮอร์น และ โดนัลด์ เอส แวน มีเตอร์ (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. 2543: 402; อ้างอิงจาก Carl, E. Van Horn; & Donald, S. Van Meter. 1976) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดที่กระทำโดยรัฐบาลและเอกชน ทั้งปัจเจกบุคคลและกลุ่มบุคคล ซึ่งมีผลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากการตัดสินใจนโยบาย ในกรณีนี้หมายรวมถึงปัจจัยอื่นที่มีผลต่อความพยายามที่จะเปลี่ยนรูปแบบของการตัดสินใจที่จะนำไปสู่มาตรการเชิงปฏิบัติ

การวิจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มีการพัฒนามาหลายสิบปี แต่ก็มีทฤษฎีจากมุมมองที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ใช้วิธีวิจัยต่างกัน ใช้มาตรฐานการประเมินต่างกัน ใช้แนวคิด พื้นที่ของสาขาที่สนใจ และระเบียบวิธีต่างกัน (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. 2551: 49; อ้างอิงจาก Winter. 2006)

ถึงกระนั้นก็ตาม เมื่อมองในภาพรวมแล้วอาจสรุปได้ว่า ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีอยู่ 3 สามกลุ่ม คือ (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. 2551: 49; อ้างอิงจาก Pulzl; & Treib. 2007)

1.1 ทฤษฎีบนลงล่าง (Top-down Theories) มีฐานคิดว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเริ่มจากการตัดสินใจของรัฐบาลกลาง นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีระบบ (System Theory) ถือว่านโยบายเป็นผลโดยตรงที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ และมักไม่สนใจผลกระทบที่เกิดมาจากผู้ปฏิบัติ ทฤษฎีนี้

กำหนดให้นโยบายเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ส่วนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นผลผลิต (Output) นักวิชาการที่สำคัญในกลุ่มทฤษฎีบนลงล่าง มีดังต่อไปนี้ เพรสแมน และ วิลดาฟสกี (Pressman; & Wildavsky. 1973) แวน มีเตอร์ และ แวน ฮอร์น (Van, Meter; & Van, Horn. 1975) บาร์แดช (Bardach. 1977) ซาบาเตียร์ และ แมซเมเนียน (Sabatier; & Mazmanian. 1979) (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. 2551: 50 – 51; อ้างอิงจาก Pulzi; & Treib. 2007)

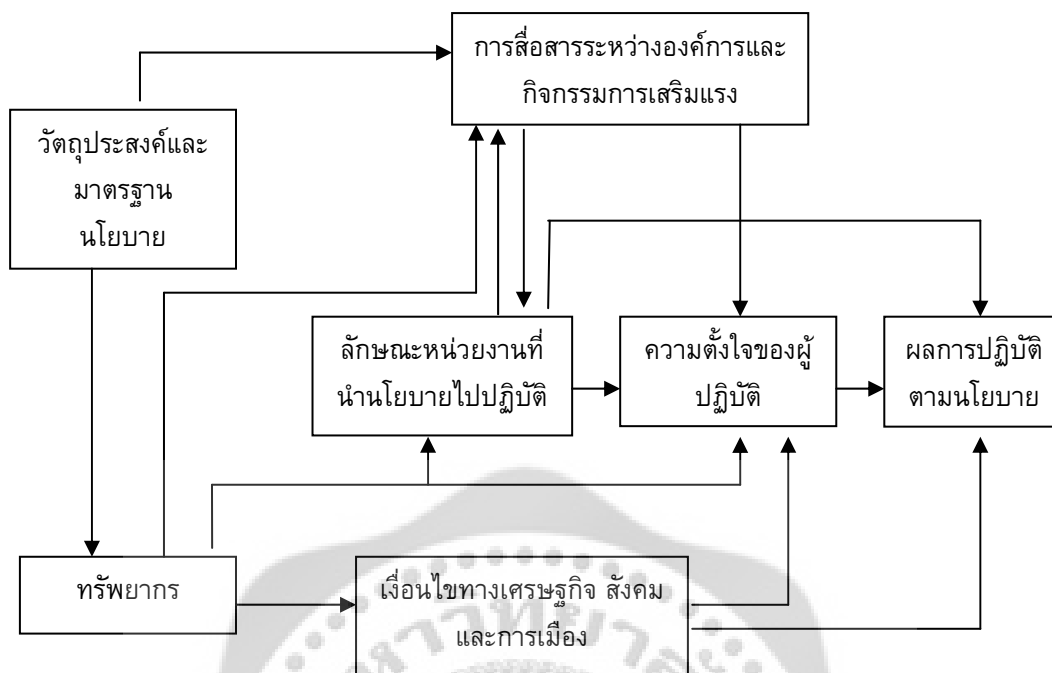
1.2 ทฤษฎีล่างขึ้นบน (Bottom – up Theories) เกิดขึ้นช่วงปลายทศวรรษ 1970 ถึงต้นปลายทศวรรษ 1980 เนื่องจากการวิจัยหลายชิ้น พบว่า ผลลัพธ์ของนโยบายไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ โดยนักทฤษฎีเหล่านี้มีความเห็นว่า ควรศึกษาในสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในระดับปฏิบัติและวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติดังกล่าว การศึกษานี้ได้เริ่มจากระดับล่าง ซึ่งได้แก่ กลุ่มผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องจริงๆ กับนโยบาย และปฏิเสธแนวคิดที่ว่า นโยบายเริ่มจากส่วนบน โดยคนล่างต้องยึดตาม เพราะคนกลุ่มนี้มีความเห็นว่า คนข้างล่างใช้ดุลพินิจและใกล้ชิดกับปัญหามากกว่าส่วนบน สำหรับนักวิชาการในกลุ่มนี้มีดังต่อไปนี้ คือ ลิปสกี (Lipsky) เอลมอร์ (Elmore) และ ฮิจเิร์น (Hjern) (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. 2551: 51 – 53; อ้างอิงจาก Pulzi; & Treib. 2007)

1.3 ทฤษฎีผสม (Hybrid Theories) เกิดจากการที่นักทฤษฎีกลุ่มหนึ่งพยายามผสมทฤษฎีบนลงล่างและล่างขึ้นบนเข้าด้วยกัน และพยายามเสนอตัวแบบใหม่เพื่อแก้ไขจุดอ่อนของทฤษฎีทั้งสอง นักวิชาการที่สำคัญในกลุ่มนี้ มีดังต่อไปนี้ คือ เอลมอร์ (Elmore) ซาบาเตียร์ (Sabatier) วิลดาฟสกี (Wildavsky) วินเตอร์ (Winter) กอกกิน บาวแมน เลสเตอร์ และ โกกิน จูเนียร์ (Goggin, Bowman, Lester; & O'Toole, Jr.) ชาร์ฟ (Scharpf) ริปลีย์ และ แฟรงกลิน (Ripley; & Franklin) (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. 2551: 57 – 60; อ้างอิงจาก Pulzi; & Treib. 2007)

สำหรับตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ถูกพัฒนาขึ้นมาในช่วงทศวรรษ 1970 – 1980 ทั้งนี้ได้ค่อยๆ พัฒนาจากแนวทางการศึกษาแบบบนลงล่าง (Top – down Approach) ไปเป็นแบบล่างขึ้นบน (Bottom – up Approach) สำหรับตัวแบบที่สำคัญมี 5 ตัวแบบ (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. 2551: 217; อ้างอิงจาก Lester; et al. 1987) ในที่นี้จะขอกล่าวถึงตัวแบบที่จะนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ตัวแบบของ แวน มีเตอร์ และ แวน ฮอร์น

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มีเตอร์ และ แวน ฮอร์น (Van, Meter; & Van, Horn. 1975)

ตัวแบบนี้ มุ่งอธิบายกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมองจากบนลงล่าง และได้มุ่งแสดงขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พร้อมกับสรุปว่า มีตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างนโยบายและผลการปฏิบัติงานด้วยกันทั้งหมด 6 ปัจจัย (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. 2551: 217)

ภาพประกอบ 2 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น.

ที่มา: Donald, S.; Van Meter; & Carl, E. Van, Horn. (1975, February). The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework. *Administration & Society*. 6(4): 463.

จากภาพตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น ได้อธิบายรายละเอียดของปัจจัยข้างต้นดังนี้ (มยุรี อนุมานราชธน. 2549: 76 – 77)

1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (Policy Standards and Objectives)

หมายถึง รายละเอียดของวัตถุประสงค์ของนโยบายในลักษณะที่เป็นปริมาณหรือคุณภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบาย โดยส่วนใหญ่แล้วแต่ละนโยบายมักจะมีการกำหนดมาตรฐานแนวทางไว้ในกฎระเบียบ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติทุกระดับเข้าใจอย่างเดียวกันและสามารถปฏิบัติงานได้ไปในแนวทางเดียวกัน

2. ทรัพยากร (Policy Resources)

ทรัพยากรนโยบาย หมายถึง งบประมาณ ผู้ปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงสารสนเทศที่นำมาใช้ในการบวนการต่างๆ ของการปฏิบัติตามนโยบาย โดยทรัพยากรดังกล่าวต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตามที่ต้องการ จึงจะทำให้การปฏิบัติงานตามนโยบายประสบผลสำเร็จ (มยุรี อนุมานราชธน. 2549: 76)

3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง (Inter – organizational Communication and Enforcement Activities) หมายถึง การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้กำหนดนโยบายไปยังผู้ปฏิบัติตามนโยบาย เพื่อให้เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายและสิ่งที่ต้องดำเนินงาน ในกระบวนการปฏิบัติงาน การสั่งการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย จึงต้องถูกต้องและชัดเจนไม่ถูกบิดเบือน โดยผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (มยุรี อนุมานราชชน. 2549: 76)

4. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Characteristics of Lamenting Agencies) หน่วยปฏิบัติงานที่มีลักษณะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการย่อมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก และยังหมายรวมถึง คุณภาพ ประสิทธิภาพ และความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน (มยุรี อนุมานราชชน. 2549: 77)

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic, Social and Political Condition) การพิจารณาองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จะต้องคำนึงถึงว่า การจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้แต่ละหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเหมาะสมที่จะทำให้เกิดการส่งเสริมให้โครงการ/นโยบายประสบผลสำเร็จหรือไม่ ด้านความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมของคนในองค์กร/ชุมชน/สังคม ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย หรือกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ ทั้งทางด้านบวกและด้านลบจากการปฏิบัติตามนโยบาย (มยุรี อนุมานราชชน. 2549: 77)

6. ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (The Disposition of Implementers) ผู้ปฏิบัติตามนโยบายอาจมีทัศนคติทางบวกหรือทางลบต่อนโยบาย โดยทัศนคติทางบวกจะช่วยเอื้ออำนวยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสัมฤทธิ์ผล ทัศนคติด้านลบจะขัดขวางการดำเนินงานตามนโยบาย ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานนโยบาย ความคิดเห็นที่มีต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย และความเต็มใจหรือความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน (มยุรี อนุมานราชชน. 2549: 77)

2. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสุขภาพ

มูลนิธินโยบายสุขภาพะ (2554: ออนไลน์) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดสุขภาพ นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพไว้ ดังนี้

2.1 สุขภาพ : ความหมาย และความสัมพันธ์

“สุขภาพ” โดยทั่วไปมักมีความหมายที่แตกต่างกันไปในแต่ละคน ซึ่งการให้ความหมายหรือความเข้าใจต่อสุขภาพขึ้นอยู่กับให้ความสำคัญของแต่ละบุคคล สุขภาพมีความหมายมากกว่าการไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ แต่สุขภาพยังมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ รอบตัวอย่างสลับซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สังคม สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ความยากจน ความไม่เท่าเทียม กฎหมาย ฯลฯ เหล่านี้ล้วนแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสุขภาพคนเราทั้งสิ้น สุขภาพมีความหมายที่กว้างไปกว่าแค่สุขภาพทางร่างกาย แต่สุขภาพที่ดีหรือ สุขภาพะ มีความหมายที่ครอบคลุมสุขภาพใน 4 มิติ คือ

สุขภาวะทางร่างกาย คือ การไม่เจ็บป่วย โดยสามารถดำเนินชีวิตและทำงานได้ตามปกติ ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงในการดำเนินชีวิตประจำวัน (มูลนิธินโยบายสุขภาวะ. 2554: ออนไลน์)

สุขภาวะทางจิตใจ คือ มีความสงบสุขและสามารถอยู่ร่วมกับคนในชุมชนได้ อย่างมีความสุข รวมถึงมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับบุคคลรอบข้าง และความสามารถในการรักษาความสัมพันธ์ดังกล่าวไว้ได้อย่างยาวนานและราบรื่น มีเหตุมีผล มีความยับยั้งชั่งใจ สามารถรับมือกับความกดดันที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม (มูลนิธินโยบายสุขภาวะ. 2554: ออนไลน์)

สุขภาวะด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสัมพันธ์กับสิ่งที่อยู่ภายนอก และเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการกำหนดกฎเกณฑ์หรือวางระเบียบแบบแผนของสังคม รวมถึงสิ่งที่จำเป็นต่อการพึ่งพาของชีวิต ได้แก่ ระบบเศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (มูลนิธินโยบายสุขภาวะ. 2554: ออนไลน์)

สุขภาวะทางจิตวิญญาณหรือสุขภาวะทางปัญญา คือ ภาวะการหลุดพ้นจากความเห็นแก่ตัว ความโลภ ความโกรธ ความเกลียด ความเจ็บปวดทางร่างกายทั้งหลาย รวมถึงการให้คุณค่าของชีวิตที่มากกว่าการมีลมหายใจหรืออาหารและที่อยู่ แต่ชีวิตจะมีคุณค่าและมีความสุขเมื่อได้ทำความดี แม้ว่าจะมีความบกพร่องทางร่างกาย หรือมีโรคร้าย ดังเช่น ผู้พิการ หรือผู้ป่วยโรคมะเร็งก็คุ้มกันบกพร่องจำนวนมากที่ทุ่มเททำงานเพื่อสังคม เป็นต้น (มูลนิธินโยบายสุขภาวะ. 2554: ออนไลน์)

นอกจากนี้ เราจะเห็นความเชื่อมโยงของสุขภาพที่มากกว่าแค่สุขภาพเฉพาะตัวบุคคล และสุขภาพกายเท่านั้น แต่สุขภาพยังมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสังคมอย่างกว้างขวาง ดังนั้น การจะมี “สุขภาพที่ดี” จึงต้องมีการสร้างเสริมสุขภาพ การแก้ไขปัญหสุขภาพ การป้องกันปัญหาสุขภาพ ตลอดจนต้องมีการคุ้มครองสุขภาพ ที่ต้องกระทำอย่างรอบคอบรอบด้าน และครอบคลุมถึงสิ่งแวดล้อมของสังคมและชุมชนด้วย ดังนั้น คำว่า “สุขภาพ” จึงมีความหมายในฐานะของการเป็นระบบ หรือเรียกว่า “ระบบสุขภาพ” (มูลนิธินโยบายสุขภาวะ. 2554: ออนไลน์)

“ระบบสุขภาพ” เป็นกระบวนการหรือพฤติกรรมของคนที่มีมุ่งไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสมดุล อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ทั้งสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (มูลนิธินโยบายสุขภาวะ. 2554: ออนไลน์)

กระบวนทัศน์ว่าด้วยสุขภาพ กระบวนทัศน์ว่าด้วยสุขภาพที่แตกต่างกัน นำไปสู่การดำเนินการในการเสริมสร้าง ป้องกัน และดูแลสุขภาพที่แตกต่างกัน รวมถึงแนวคิดด้านนโยบายสาธารณะ และการประเมินผลกระทบที่ต่างกัน กระบวนทัศน์ว่าด้วยสุขภาพที่สำคัญ 2 กระบวนทัศน์ที่กำลังขับเคลื่อนอย่างแข็งขันในการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติกันอยู่ คือ (มูลนิธินโยบายสุขภาวะ. 2554: ออนไลน์)

1. **กระบวนทัศน์ว่าด้วยโรค** กระบวนทัศน์นี้เน้นด้านการป้องกันและแก้ไขเมื่อมีภาวะของโรคเกิดขึ้นแล้ว และมุ่งขจัดโรคให้หมดไปโดยระบบการรักษาหรือป้องกันเฉพาะตน เน้นเฉพาะสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมที่มีผลต่อการเกิดโรคโดยตรง โดยอาศัยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ ในการกำหนดปัจจัยกำหนดสุขภาพ (พาหะของโรคต่าง ๆ) โดยไม่ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทาง

เศรษฐกิจ สังคมฯลฯ ผลกระทบทางสุขภาพจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อนโยบายหรือโครงการได้ทำให้การระบาดหรือขยายของโรคโดยตรงและพิสูจน์ได้แน่นอน (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

2. กระบวนทัศน์สุขภาพ กระบวนทัศน์นี้เห็นว่า สุขภาพควรมีความหมายที่ครอบคลุมมากกว่าโรค แต่เป็นเรื่องของวิถีชีวิตทั้งหมด ที่ต้องคิดเป็นองค์รวม และไม่ควรรำแยกออกจากกัน ดังนั้น การประเมินผลกระทบทางสุขภาพภายใต้กระบวนทัศน์นี้ จึงเป็นการพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต และสุขภาพทั้งหมดของประชากรแต่ละกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบนั้น (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

ดังนั้น การสร้างหลักประกันความมั่นคงทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับสิทธิการมีสุขภาพดี และไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าด้วยเหตุผลใด จึงมิได้จำกัดเฉพาะเรื่องการรักษาพยาบาลเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงสิทธิและการพัฒนาระบบการเสริมสร้างสุขภาพ ซึ่งนัยยะหมายถึง ระบบที่เน้นการสร้างสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น การควบคุมป้องกันโรค การดำเนินชีวิตท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ดี การดำรงชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย การได้รับความเป็นธรรมในสังคม และการดำรงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นต้น (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

2.2 นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

การพัฒนาระบบการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงทางสุขภาพของประชาชนจะประสบผลสำเร็จได้ ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งขึ้นกับการตัดสินใจ และการดำเนินนโยบาย หรือกิจการใดๆ ของภาครัฐ เอกชนและประชาสังคมที่แสดงถึงความห่วงใยและความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ซึ่งรวมเรียกว่า “นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ” (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

ดังนั้น “นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ” จึงหมายถึง นโยบายสาธารณะที่แสดงความห่วงใยอย่างชัดเจนในเรื่องเกี่ยวสุขภาพ และพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อผลกระทบทางด้านสุขภาพที่อาจจะเกิดขึ้นจากนโยบายนั้น ขณะเดียวกันก็เป็นนโยบายที่มุ่งสร้างสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคมและทางกายภาพที่เอื้อต่อการมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และมุ่งให้พลเมืองมีทางเลือกและสามารถเข้าถึงทางเลือกที่ก่อให้เกิดสุขภาพที่ดีได้ทั่วถึงกัน (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

แนวคิดเรื่องนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ จึงเป็นการขยายพรมแดนความคิดเรื่องการสร้างเสริมและคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์ไปสู่ภาคส่วนอื่นๆ ในสังคมที่นอกเหนือไปจากระบบบริการสุขภาพ (Health in non-health Sector) เพื่อให้ทุกฝ่ายได้มีโอกาสกำหนดแนวทางการพัฒนาร่วมกันบนพื้นฐานของความเท่าเทียมและเป็นธรรมในสังคม โดยเป็นที่ประจักษ์ชัดทั้งจากประสบการณ์ในและต่างประเทศว่า ความสมบูรณ์ของสุขภาพประชาชนหรือสุขภาพดีถ้วนหน้า (Health for all) ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จากภาคสาธารณสุขแต่เพียงฝ่ายเดียว หากแต่ต้องเกิดจากความพร้อมใจของทุกฝ่ายในการคำนึงถึงมิติสุขภาพ และหาแนวทางสร้างเสริม และคุ้มครองสุขภาพของประชาชนในทุกองค์ประกอบ และทุกขั้นตอนของการพัฒนา (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

ปัจจัยกำหนดสุขภาพ (Health Determinant)

ปัจจัยกำหนดสุขภาพหรือปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพ เป็นความพยายามที่จะระบุถึงปัจจัยและความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่กำหนดหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ ดังนั้นเมื่อมีเหตุการณ์ใดหรือการกระทำใดที่มีผลให้ปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพเปลี่ยนแปลงไป ย่อมมีผลให้สุขภาพของประชากรเปลี่ยนแปลง หากการเปลี่ยนแปลงปัจจัยเหล่านั้นในทางที่ดีก็น่าจะส่งผลให้สุขภาพประชากรดีขึ้นด้วย และหากเป็นไปในทางตรงข้ามสุขภาพของประชากรก็น่าจะเสื่อมลงด้วยเช่นกัน (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

ในบางสถานการณ์ที่การประเมินผลลัพธ์สุดท้ายทางสุขภาพใช้เวลานาน ก็มีผู้เสนอให้ประเมินผลกระทบทางสุขภาพผ่านการประเมินการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพแทนอย่างไรก็ดี ปัจจัยกำหนดสุขภาพ มักมีความแตกต่างไปตามกรอบแนวคิดต่างๆ ซึ่งมักมีลักษณะจำเพาะและมีจุดเด่นด้อยของตนเอง ดังนั้น วิธีการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ จึงเป็นการประเมินทิศทางการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยกำหนดสุขภาพ (มูลนิธินโยบายสุขภาพ. 2554: ออนไลน์)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตติมา เงินมาก (2547) ได้ศึกษาเรื่องอัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 4 และ 6 เดือน หลังคลอดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในมารดาที่คลอดครบกำหนดในโรงพยาบาลรามารับดี เพื่อศึกษาอัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 4 และ 6 เดือนหลังคลอด และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในระหว่างเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2547 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 มีมารดาที่เข้าร่วมวิจัย 522 คน ผลการวิจัยพบว่า มารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 2 เดือน มีจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 มารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 4 เดือน มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 เดือน มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง ร้อยละ 80 $\geq$ ความรู้ของมารดาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (คะแนน ความรู้ Relative Risk 2.7, 95%CI 1.4 - 4.9 , $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ การส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในโรงพยาบาล และมารดามีสิทธิลาคลอดมากกว่า 3 เดือน ไม่มีผลต่อเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 4 เดือน มารดาบอกสาเหตุของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างน้อยน้อยกว่า 4 เดือน ได้แก่ ทำงานนอกบ้าน (ร้อยละ 56.5) นมแม่ไม่พอ (ร้อยละ 33.6) ลูกอยู่ต่างจังหวัด (ร้อยละ 16.3) ตามลำดับ การศึกษาครั้งนี้พบว่า อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 2, 4 และ 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 44.8, 24.1 และ 8.6 ตามลำดับ สาเหตุที่มารดาหยุดการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อน 4 เดือน คือ มารดาไปทำงานนอกบ้าน นมแม่ไม่พอ ลูกอยู่ต่างจังหวัด ปัจจัยที่มีผลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่นานเกิน 4 เดือน ได้แก่ ความรู้ของมารดาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

วรรณวิมล วิเชียรฉาย และผู้ร่วมวิจัย ทิพวรรณ ลิ้มประไพพงษ์ (2548 – 2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 เดือน

หลังคลอดของหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลพระปกเกล้ากลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่ฝากครรภ์ในโรงพยาบาลพระปกเกล้าจำนวน 300 รายผลการวิจัย สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. หญิงตั้งครรภ์จำนวนมากมีความเชื่อเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 5 อันดับแรกว่าการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ระหว่างลูกและพ่อแม่ ร้อยละ 99.0 ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของสมองและสติปัญญาของลูก ร้อยละ 97.0 ทำให้ลูกได้รับสารอาหารครบถ้วน และถ้ามีน้ำนมไม่เพียงพอสามารถส่งเสริมให้มีน้ำนมเพียงพอได้ ร้อยละ 96.0 และสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 6 เดือน ได้แม้ไม่มีใครเห็นด้วย ร้อยละ 79.0 เมื่อวิเคราะห์ความเชื่อของหญิงตั้งครรภ์เกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมมารายด้าน พบว่า หญิงตั้งครรภ์จำนวนมากมีความเชื่อด้านการรับรู้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก มีความเชื่อด้านการรับรู้อุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง มีความเชื่อด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง มีความเชื่อด้านการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก และมีความเชื่อเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. หญิงตั้งครรภ์จำนวนมากมีความตั้งใจการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 6 เดือน เพราะว่า ช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างท่านและลูกเป็นผลดีต่อสุขภาพของลูกและช่วยค่าใช้จ่าย เมื่อวิเคราะห์ความตั้งใจของหญิงตั้งครรภ์เกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมมารายด้านพบว่าหญิงตั้งครรภ์จำนวนมากมีความตั้งใจด้านการรับรู้ความยากง่าย/ความสามารถของตนเองในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ด้านทัศนคติทัศนคติที่มีต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง/การสนับสนุน ทางสังคมที่มีต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อยู่ในระดับมาก และมีความตั้งใจการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนานหกเดือนอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลร่วมกันทำนายความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 6 เดือน หลังคลอดของหญิงตั้งครรภ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) คือ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้อุปสรรค การรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคม และอาชีพ มีอิทธิพลในทางบวก ส่วนระดับการศึกษา มีอิทธิพลในทางลบ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 31

สุนันทา พรหมอุทัย นิตยา ศรีแจ่ม และ รำพึง คล้ายนิ่ม (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพียงอย่างเดียว นาน 6 เดือน ของโรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมารดาหลังคลอดที่ไม่มีข้อห้ามในการให้นมแม่ จำนวน 300 คน อายุ ตั้งแต่ 14 – 42 ปี อายุเฉลี่ย 25.8 ปี ($SD = 7.00$) ส่วนใหญ่ทำงานนอกบ้าน จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีรายได้น้อย รายได้ของครอบครัวเฉลี่ย 7,854 บาท/เดือน ($SD = 6,012$) ลักษณะเป็นครอบครัวขยาย มีบุตรคนแรก และมีคนช่วยเลี้ยง ประวัติการฝากครรภ์และการคลอด ส่วนใหญ่ฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์ ลักษณะหวั่นผกตติ ไม่มีภาวะแทรกซ้อนหลังคลอดทั้งมารดาและทารก ได้รับนมแม่ขณะอยู่โรงพยาบาล ชนิดของการคลอด คลอดทางช่องคลอด และผ่าตัดคลอด มีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มากกว่า 6 เดือน และได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ขณะอยู่โรงพยาบาล คะแนนความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เฉลี่ย 7.4 คะแนน ($SD = 7.5$) เจตคติในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เฉลี่ย 2.8 ($SD = 2.5$) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 6 เดือน ได้แก่ การที่ไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ($OR = 2.08, 95\%CI = 1.12 - 3.86,$

$p = 0.020$) ระยะเวลาความตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มากกว่า 6 เดือน ($OR = 3.45$, $95\%CI = 0.79 - 15.10$, $p = 0.038$) การมีประสบการณ์ในการเลี้ยงลูกมาก่อน มีแนวโน้มเพิ่มโอกาสสำเร็จของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 6 เดือน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($OR = 1.88$, $95\%CI = 1.02 - 3.47$, $p = 0.043$) ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ลักษณะครอบครัว การมีคนช่วยเลี้ยง การฝากครรภ์ ลักษณะหวั่นม ชนิดของการคลอด ภาวะแทรกซ้อนของมารดาและทารกหลังคลอด การได้นมแม่ขณะอยู่โรงพยาบาล การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในโรงพยาบาล ความรู้และเจตคติ เรื่องการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ไม่มีผลต่อความสำเร็จของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเตี๋ย 6 เดือน

สุมาลี ตีรณวัฒนากุล สุรีย์ แสงสร้อย และ กานต์สินี ทานุสาร (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเตี๋ยครบ 3 เดือน ของมารดาหลังคลอดที่คลอดที่โรงพยาบาลลำปาง ในเขตเทศบาล พบว่า อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเตี๋ยครบ 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเตี๋ยนาน 2 – 3 เดือนร้อยละ 20 นาน 1 – 2 เดือน ร้อยละ 11.5 และน้อยกว่า 1 เดือน ร้อยละ 4 ในกลุ่มที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไม่ครบ 3 เดือนพบว่าให้นมผสมอย่างเตี๋ยร้อยละ 60.2, นมผสมและนมแม่ร้อยละ 35.8, นมผสมและอาหารเสริมร้อยละ 2.5, นมแม่และอาหารเสริมร้อยละ 1.2 สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเตี๋ยครบ 3 เดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ของครอบครัว การศึกษา จำนวนการตั้งครรภ์ อุปสรรคทางสรีรวิทยาของบุตร ประสบการณ์การให้นมบุตร การมีผู้ช่วยเลี้ยงบุตร และสภาพการให้นมบุตรก่อนกลับบ้าน ($p < 0.05$) ซึ่งเหตุผลที่ให้นมแม่อย่างเตี๋ยครบ 3 เดือนมากที่สุดคือ ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และที่ทำงาน มีความพร้อมทั้งงานและเวลา เหตุผลที่ให้ไม่ครบ 3 เดือนมากที่สุดคือ หวั่นมผิดปกติ น้านมไหลน้อย ต้องกลับไปทำงาน

จากแนวคิดและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลโครงการยังไม่มีการศึกษาที่ชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรนำทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติในรูปแบบของฟาน มิเตอร์ และ ฟาน ฮอร์น มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพราะรูปแบบมีความครอบคลุมทำให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติในโรงพยาบาลตำรวจ และควรมีการแก้ไข ปรับปรุงหรือพัฒนาอย่างไรบ้างเพื่อให้โครงการมีการประสบความสำเร็จสูงสุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากแนวความคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอในบทที่ 2 ผู้วิจัยใช้หลักการในแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยต่างๆ นั้นเป็นแนวทาง และเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ แม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จำนวน 1,925 คน (โรงพยาบาลตำรวจ. 2554)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แม่ที่เข้าร่วมโครงการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามทาโร ยามาเน (Taro, Yamane: 1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยให้ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด
 e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้โดยให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ $\pm 5\%$ หรือ 0.05

กำหนดให้ e = 0.05

N = 1,925 คน

แทนค่าได้ n = $\frac{1,925}{1 + 1,925(0.05)^2}$

n = 331

3. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยเก็บข้อมูลจากแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร จำนวน 331 คน

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการวิจัยแบบกรณีศึกษา (Case Study) นำมาใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การศึกษาแบบสำรวจ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง ด้านทรัพยากร ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และด้านผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพื่อใช้ประกอบการทำสารนิพนธ์ของผู้วิจัย
2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือการวิจัยประเภทต่างๆ และสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างคำถามให้ครอบคลุมความมุ่งหมาย กรอบแนวคิด โดยแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์พิจารณาของ Likert

5	คะแนน	เห็นด้วยมากที่สุด
4	คะแนน	เห็นด้วยมาก
3	คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง
2	คะแนน	เห็นด้วยน้อย
1	คะแนน	เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยมีการจัดแบ่งระดับคะแนนมาตรฐานออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความคิดเห็นตีความหมาย ดังนี้

4.20 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
.40 – 4.19	หมายถึง	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
2.60 – 3.39	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.80 – 2.59	หมายถึง	เห็นด้วยค่อนข้างน้อย
1.00 – 1.79	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ และเสนอแนะเพิ่มเติม

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาเพื่อพิจารณา และตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity)

6. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient)

7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

2. ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการศึกษา ให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3. รวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการลงรหัสในแบบสอบถาม เปลี่ยนข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาเป็นตัวเลข และทำการประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับอธิบายลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการศึกษาหาความแตกต่างของตัวแปร และศึกษาอิทธิพลของตัวแปร เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้ง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติโดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงพยาบาลตำรวจ โดยเก็บข้อมูลจากแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร จำนวน 331 คน ซึ่งการแปลความหมายในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดการใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Sig.	แทน	นัยสำคัญของการทดสอบสมมติฐาน
df	แทน	ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ค่าผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา (F-distribution)
b	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยที่ยังไม่ได้ปรับค่ามาตรฐาน
β	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยที่ปรับค่ามาตรฐาน
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์ของการอธิบาย
R^2_{adj}	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ปรับปรุง
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง ด้านทรัพยากร ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ด้วยวิธีการแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้วยวิธีการแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ด้วยวิธีแจกแจงจำนวนและค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 25 ปี	149	45.02
26 – 30 ปี	87	26.28
31 – 35 ปี	65	19.64
มากกว่า 35 ปี	30	9.06
รวม	331	100.00

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 45.02 รองลงมา มีอายุ 26 – 30 ปี 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.28 มีอายุ 31 – 35 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.64 และมีอายุมากกว่า 35 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.06 ตามลำดับ

ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาลงมา	80	24.17
อาชีวศึกษา	63	19.03
ปริญญาตรี	154	46.53
สูงกว่าปริญญาตรี	28	8.46
อื่นๆ	6	1.81
รวม	331	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 46.53 รองลงมา มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาลงมา จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.17 มีระดับการศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.03 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.46 และมีระดับการศึกษาอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.81 ตามลำดับ

ตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ย/ปี

รายได้เฉลี่ย/ปี	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 100,000 บาท	67	20.24
100,001 – 150,000 บาท	72	21.75
150,001 – 200,000 บาท	110	33.23
200,001 – 250,000 บาท	47	14.20
มากกว่า 250,000 บาท	35	10.57
รวม	331	100.00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย/ปี 150,001 – 200,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย/ปี 100,001 – 150,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 มีรายได้เฉลี่ย/ปี ต่ำกว่า 100,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.24 มีรายได้เฉลี่ย/ปี 200,001 – 250,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 และมีรายได้เฉลี่ย/ปี มากกว่า 250,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.57 ตามลำดับ

ตาราง 5 ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	224	67.67
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	73	22.05
ธุรกิจส่วนตัว	11	3.32
แม่บ้าน	15	4.53
อื่นๆ	8	2.42
รวม	331	100.00

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67 รองลงมาประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.05 ประกอบอาชีพแม่บ้าน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.53 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.32 และประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.42 ตามลำดับ

ตาราง 6 ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
สมรส	280	84.59
หย่าร้าง	24	7.25
แยกกันอยู่	9	2.72
หม้าย	18	5.44
รวม	331	100.00

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 84.59 รองลงมามีสถานภาพการสมรสหย่าร้าง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 มีสถานภาพการสมรสหม้าย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.44 และมีสถานภาพการสมรสแยกกันอยู่ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.72 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง ด้านทรัพยากร ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลด้วยวิธีการแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 7 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย	3.85	0.53	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง	4.05	0.52	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ด้านทรัพยากร	4.00	0.47	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.88	0.52	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	3.85	0.54	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ	4.05	0.42	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	3.95	0.35	เห็นด้วยค่อนข้างมาก

จากตาราง 7 พบว่า โดยภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 โดยปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรงและด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.05 รองลงมาเป็นปัจจัยด้านทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ซึ่งสามารถพิจารณาเป็นรายชื่อของแต่ละด้านในตารางถัดไป

ตาราง 8 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย

ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลช่วยให้มารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้อย่างน้อย 6 เดือน	4.53	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลมีความชัดเจน	3.76	0.79	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลผ่านการรับรองจากโครงการสายใยรักแห่งครอบครัว	3.72	0.83	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	3.34	1.10	เห็นด้วยปานกลาง
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ช่วยให้มารดามีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพิ่มขึ้น	4.25	0.73	เห็นด้วยมากที่สุด
มารดาหลังคลอดทุกคนสามารถเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้	3.47	1.06	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	3.85	0.53	เห็นด้วยค่อนข้างมาก

จากตาราง 8 พบว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ซึ่งแนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลช่วยให้มารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้อย่างน้อย 6 เดือน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมาเป็นโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ช่วยให้มารดามีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

ตาราง 9 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
บุคลากรมีทักษะการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริม การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	4.09	0.72	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลมีการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ในการส่งเสริม การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่สม่ำเสมอ	4.02	0.78	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วย นมแม่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คู่มือ ฯลฯ	3.98	0.80	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลจัดวางอุปกรณ์ แผ่นพับ คู่มือการส่งเสริมการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่สะดวกต่อการหยิบใช้	3.91	0.84	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
อุปกรณ์สื่อการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย	4.21	0.70	เห็นด้วยมากที่สุด
เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ท่านสามารถขอ คำปรึกษาจากบุคลากรได้ทันที เช่นการโทรศัพท์ปรึกษา ฯลฯ	4.09	0.77	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	4.05	0.52	เห็นด้วยค่อนข้างมาก

จากตาราง 9 พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง โดยภาพรวม
อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ซึ่งอุปกรณ์สื่อการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการ
ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21
รองลงมาเป็นบุคลากรมีทักษะการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และเมื่อ
มีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ท่านสามารถขอคำปรึกษาจากบุคลากรได้ทันที เช่น การโทรศัพท์
ปรึกษา ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09

ตาราง 10 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านทรัพยากร

ด้านทรัพยากร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
โรงพยาบาลมีการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆมาให้คำแนะนำ สม่ำเสมอ	3.99	0.78	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลมีการขอรับการสนับสนุนวิทยากรจาก หน่วยงานอื่นมาให้ความรู้ในโครงการนี้อย่างสม่ำเสมอ	3.98	0.76	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลใช้งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินโครงการ ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างมีประสิทธิภาพ	3.95	0.76	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลมีวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอนให้ความรู้ที่เป็น ประโยชน์สำหรับโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	3.95	0.72	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลมีบุคลากรสำหรับดูแลโครงการส่งเสริมการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้มีประสิทธิภาพ	3.90	0.71	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มี ความสะอาดปลอดภัย	4.16	0.67	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ความรู้ความสามารถของบุคลากรมีความจำเป็นต่อการ ดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นอย่างดี	3.98	0.71	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการมีการจัดสรรอย่างทั่วถึง	3.97	0.78	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
สถานที่ในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วย นมแม่มีความสะอาด ปลอดภัย	4.11	0.75	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการบรรยายในโครงการส่งเสริมการ เลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความน่าสนใจทำให้เห็นภาพชัดเจน	4.00	0.73	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	4.00	0.47	เห็นด้วยค่อนข้างมาก

จากตาราง 10 พบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความสะอาดปลอดภัย
อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมาเป็นสถานที่ในการดำเนินโครงการ
ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความสะอาด ปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11

ตาราง 11 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
โรงพยาบาลมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับในการดำเนิน			
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างชัดเจน	4.07	0.73	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
การติดต่อประสานงานระหว่างแผนกมีความสะดวกรวดเร็ว	3.56	0.86	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
การดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มี			
ความน่าเชื่อถือ	3.88	0.74	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โรงพยาบาลมีการติดตามประเมินผลโครงการส่งเสริมการ			
เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่อง	3.91	0.78	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนิน			
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะร่วมกันแก้ปัญหา	3.91	0.73	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
หน่วยงานอื่นๆในโรงพยาบาลให้การสนับสนุนโครงการ			
อย่างเต็มที่	3.95	0.76	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	3.88	0.52	เห็นด้วยค่อนข้างมาก

จากตาราง 11 พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ซึ่งโรงพยาบาลมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างชัดเจน อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมาเป็นหน่วยงานอื่นๆในโรงพยาบาลให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95

ตาราง 12 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การได้รับการยกย่องชื่นชมจากคนในสังคมทำให้ท่านตัดสินใจเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	4.10	0.75	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ถึงแม้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารโรงพยาบาลโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะยังคงอยู่ต่อไป	4.02	0.84	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ควรได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลสม่ำเสมอแม้ว่าเศรษฐกิจจะไม่ดีก็ตาม	3.94	0.86	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
รายได้ของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	3.52	0.98	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
บุคลากรผู้รับผิดชอบโครงการร่วมมือกันดำเนินโครงการเป็นอย่างดี	4.02	0.70	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ท่านเห็นว่าโรงพยาบาลควรนำนมผสมมาร่วมใช้ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	3.50	1.07	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	3.85	0.54	เห็นด้วยค่อนข้างมาก

จากตาราง 12 พบว่า ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ซึ่งการได้รับการยกย่องชื่นชมจากคนในสังคมทำให้ท่านตัดสินใจเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมาคือ ถึงแม้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารโรงพยาบาลโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะยังคงอยู่ต่อไปและบุคลากรผู้รับผิดชอบโครงการร่วมมือกันดำเนินโครงการเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

ตาราง 13 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ

ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
บุคลากรมีความเต็มใจในการให้ความรู้แก่มารดา	4.05	0.72	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ท่านเชื่อมั่นว่าโครงการนี้ทำให้มารดาสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้	4.13	0.73	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ท่านมีความประทับใจจากการให้บริการของบุคลากร	4.07	0.74	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
บุคลากรมีความรับผิดชอบในการทำงานโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	4.06	0.70	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ท่านมีความเชื่อถือในความรู้ความสามารถของบุคลากร	4.08	0.60	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
บุคลากรที่มีบุตรจะมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานมากกว่าบุคลากรที่ไม่มีบุตร	3.81	0.74	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
บุคลากรยินดีให้คำปรึกษาเมื่อมารดามีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	4.09	0.70	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ท่านมีความสนใจเมื่อได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	4.16	0.52	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	4.05	0.42	เห็นด้วยค่อนข้างมาก

จากตาราง 13 พบว่า ปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ซึ่งท่านมีความสนใจ เมื่อได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมาเป็นท่านเชื่อมั่นว่า โครงการนี้ทำให้มารดาสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลด้วยวิธีการแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 14 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
โครงการนี้จะช่วยให้มารดาสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้	4.20	0.60	เห็นด้วยมากที่สุด
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาล			
สร้างสายสัมพันธ์แม่ลูก	4.32	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลทำ			
ให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน	4.30	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาล			
ช่วยลดการเกิดความเจ็บป่วยของทารก	4.19	0.75	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาล			
ช่วยทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน เช่น กลุ่มแม่อาสาฯ	4.02	0.81	เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ภาพรวม	4.21	0.55	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ของโรงพยาบาล สร้างสายสัมพันธ์แม่ลูก อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาเป็นโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามอายุ

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.179	0.393	3.185	0.024*
	ภายในกลุ่ม	327	40.334	0.123		
	รวม	330	41.512			
ความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.738	1.246	4.216	0.006*
	ภายในกลุ่ม	327	96.650	0.296		
	รวม	330	100.388			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ และความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 16 และตาราง 17

ตาราง 16 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอายุแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ

อายุ	ค่าเฉลี่ย	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	26 – 30 ปี	31 – 35 ปี	มากกว่า 35 ปี
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	3.92	-	- 0.007	- 0.054	- 0.209*
26 – 30 ปี	3.92		-	- 0.047	- 0.202*
31 – 35 ปี	3.97			-	- 0.155*
มากกว่า 35 ปี	4.12				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ มารดาที่มีอายุมากกว่า 35 ปีกับมารดาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มารดาที่มีอายุมากกว่า 35 ปีกับ มารดาที่มีอายุ 26 – 30 ปี และมารดาที่มีอายุมากกว่า 35 ปีกับมารดาที่มีอายุ 31 – 35 ปี

ตาราง 17 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอายุแตกต่างกันกับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ

อายุ	ค่าเฉลี่ย	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	26 – 30 ปี	31 – 35 ปี	มากกว่า 35 ปี
ไม่เกิน 25 ปี	4.15	-	0.016	-0.165*	- 0.318*
26 – 30 ปี	4.13		-	-0.181*	- 0.333*
31 – 35 ปี	4.31			-	- 0.153
มากกว่า 35 ปี	4.47				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ มารดาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี และมารดาที่มีอายุ 31 – 35 ปี กับมารดาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มารดาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี และ มารดาที่มีอายุ 31 – 35 ปีกับมารดาที่มีอายุ 26 – 30 ปี

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.970	0.323	2.581	0.054
	ภายในกลุ่ม	321	40.209	0.125		
	รวม	324	41.179			
ความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	3	19.910	6.637	27.231	0.000*
	ภายในกลุ่ม	321	78.234	0.244		
	รวม	324	98.144			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน ส่วนความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	มัธยมศึกษาลงมา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
มัธยมศึกษาลงมา	3.84	-	-0.279*	-0.588*	-0.572*
อาชีวศึกษา	4.11		-	-0.309*	-0.293*
ปริญญาตรี	4.42			-	0.016
สูงกว่าปริญญาตรี	4.41				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ มารดาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและอาชีวศึกษา กับมารดาที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาลงมา, มารดาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีกับมารดาที่มีระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามรายได้เฉลี่ย

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.549	0.387	3.160	0.014*
	ภายในกลุ่ม	326	39.963	0.123		
	รวม	330	41.512			
ความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	4	12.905	3.226	12.022	0.000*
	ภายในกลุ่ม	326	87.483	0.268		
	รวม	330	100.388			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ และความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 21 และตาราง 22

ตาราง 21 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกันกับ
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ

รายได้เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ไม่เกิน 100,000 บาท	100,001 – 150,000 บาท	150,001– 200,000 บาท	200,001– 250,000 บาท	มากกว่า 250,000 บาท
ไม่เกิน 100,000 บาท	3.93	-	0.034	0.020	- 0.034	- 0.201*
100,001 – 150,000 บาท	3.90		-	- 0.014	- 0.069	- 0.236*
150,001 – 200,000 บาท	3.91			-	- 0.055	- 0.222*
200,001 – 250,000 บาท	3.97				-	- 0.167*
มากกว่า 250,000 บาท	4.14					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ มารดาที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 250,000 บาทกับ มารดาที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 100,000 บาท มารดาที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 250,000 บาท กับมารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 100,001 – 150,000 บาท มารดาที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 250,000 บาท กับมารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 150,001 – 200,000 บาท มารดาที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 250,000 บาท กับ มารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 200,001 – 250,000 บาท

ตาราง 22 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกันกับ
ความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ

รายได้เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า 100,000 บาท	100,001 – 150,000 บาท	150,001– 200,000 บาท	200,001– 250,000 บาท	มากกว่า 250,000 บาท
ไม่เกิน 100,000 บาท	4.43	-	0.173	0.361*	- 0.157	- 0.101
100,001 – 150,000 บาท	4.16		-	- 0.188*	- 0.330*	- 0.273*
150,001 – 200,000 บาท	3.97			-	- 0.518*	- 0.461*
200,001 – 250,000 บาท	4.49				-	0.057
มากกว่า 250,000 บาท	4.43					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ มารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 150,001 – 200,000 บาทกับมารดาที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 100,000 บาท, มารดาที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 250,000 บาท มารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 200,001 – 250,000 บาท และมารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 150,001 – 200,000 บาท กับมารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 100,001 – 150,000 บาท มารดาที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 250,000 บาท และ มารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 200,001 – 250,000 บาท กับมารดาที่มีรายได้เฉลี่ย 150,001 – 200,000 บาท

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามอาชีพ

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.690	0.563	4.707	0.003*
	ภายในกลุ่ม	319	38.171	0.120		
	รวม	322	39.861			
ความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	3	10.220	3.407	12.159	0.000*
	ภายในกลุ่ม	319	89.375	0.280		
	รวม	322	99.596			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ และความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 24 และตาราง 25

ตาราง 24 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอาชีพแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ

รายได้เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	รับจ้าง	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนตัว	แม่บ้าน
รับจ้าง	3.90	-	- 0.166*	- 0.043	- 0.153
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.06		-	0.122	0.012
ธุรกิจส่วนตัว	3.94			-	- 0.110
แม่บ้าน	4.05				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่า มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ มารดาที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจกับมารดาที่มีอาชีพรับจ้าง

ตาราง 25 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ

รายได้เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	รับจ้าง	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนตัว	แม่บ้าน
รับจ้าง	4.11	-	- 0.409*	0.203	- 0.142
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.52		-	0.611*	0.267
ธุรกิจส่วนตัว	3.91			-	- 0.344
แม่บ้าน	4.25				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่า มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ มารดาอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจกับ มารดาที่มีอาชีพรับจ้าง และมารดาที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวกับมารดาที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ จำแนกตามสถานภาพการสมรส

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.964	0.321	2.590	0.053
	ภายในกลุ่ม	327	40.549	0.124		
	รวม	330	41.512			
ความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.675	0.558	1.850	0.138
	ภายในกลุ่ม	327	98.713	0.302		
	รวม	330	100.388			

จากตาราง 26 พบว่า มารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฯ และความสำเร็จของการนำโครงการฯ ไปปฏิบัติไม่แตกต่างกันเช่นกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ ดังนี้

Y = ผลสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ

X_1 = ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย

X_2 = ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง

X_3 = ด้านทรัพยากร

X_4 = ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

X_5 = ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

X_6 = ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (X_6) และ ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง (X_2) ที่มีต่อผลสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ (Y)

ตัวพยากรณ์	b	SE	β	t	Sig.
ค่าคงที่	1.561	0.303		5.145	0.000
X_6	0.532	0.067	0.405	7.942	0.000
X_2	0.121	0.054	0.115	2.254	0.025

$$R^2 = 0.201, R^2_{adj.} = 0.196, F = 41.178, Sig. = 0.000$$

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์ผลสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ไปปฏิบัติได้อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ ปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (X_6) และปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง (X_2) โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัวสามารถทำนายได้ร้อยละ 19.60 ตารางข้างต้นสามารถเขียน

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.561 + 0.532(X_6) + 0.121(X_2)$$

หรือ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y'} = 0.405 Z_{X_6} + 0.115 Z_{X_2}$$

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 28 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านวัตถุประสงค์นโยบาย	108	16.88
ปัญหาด้านการสื่อสาร	106	16.56
ปัญหาด้านทรัพยากร	84	13.13
ปัญหาด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	114	17.81
ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	94	14.69
ปัญหาด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ	134	20.94

จากตาราง 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ เป็นปัญหาอันดับ 1 ของความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ คิดเป็น ร้อยละ 20.94 รองลงมาเป็นปัญหาด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และปัญหาด้านวัตถุประสงค์ นโยบาย ปัญหาด้านการสื่อสาร ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และปัญหาด้านทรัพยากร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.81, 16.88, 16.56, 14.69 และ 13.13 ตามลำดับ

สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่นั้น ผู้วิจัย ได้แบ่งเป็น 6 ข้อ ดังนี้

1. ปัญหาด้านวัตถุประสงค์นโยบาย ระยะเวลาให้นมน้อยเกินไป ควรเพิ่มระยะเวลาให้มากยิ่งขึ้นถึง 2 ปี และควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ และระบบการบริการอนามัยแม่และเด็กอย่างต่อเนื่อง
2. ปัญหาด้านการสื่อสาร ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ทำให้เจ้าหน้าที่บางคน ไม่ทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการฯ ควรเพิ่มกลไกทางการตลาดในการจำหน่ายอาหารทารก และนมผสมของแม่ เนื่องจากยังมีทัศนคติไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว ดังนั้น ต้องมีการสื่อสารอย่างจริงจัง เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติดังกล่าว และในบางครั้งเจ้าหน้าที่ที่มีการสื่อสาร กับมารดาที่เข้าร่วมโครงการอย่างยากลำบากเนื่องจากใช้ศัพท์ทางด้านเทคนิคมากเกินไป
3. ปัญหาด้านทรัพยากร บุคลากรในการดูแลเด็ก มีจำนวนไม่เพียงพอทำให้รับ เด็กได้ไม่มาก และขาดงบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการฯ
4. ปัญหาด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ขาดการส่งเสริมจากหน่วยงาน ต่างๆ และควรมีนโยบายต่างๆ ที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนการเข้าร่วมโครงการฯ ควรมีแยกอาคารของ โครงการฯ ให้ชัดเจนเพื่อการดูแลอย่างทั่วถึง

5. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุนิยม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จึงทำให้วิถีการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ปัจจุบันผู้หญิงมีการตั้งครรภ์ได้เร็วยิ่งขึ้นเพราะการติดต่อสื่อเปิดกว้างมากกว่าแต่ก่อน ดังนั้นควรมีการรณรงค์ป้องกัน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เรื่องของการป้องกันการตั้งครรภ์ และการเลี้ยงดูลูกด้วยนมแม่

6. ปัญหาด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ควรสนับสนุนให้มีการอบรมมารดาที่จะเข้าร่วมโครงการฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความตั้งใจจริงของมารดา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ โดยสรุปผลการศึกษาวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยทั้งหมดส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. พื้นที่ศึกษา คือ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร
2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ มารดาหลังคลอดบุตรในโรงพยาบาลตำรวจ จำนวนทั้งสิ้น 1,925 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามวิธีของ Taro Yamane ในการกำหนดจำนวนตัวอย่าง ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรมเสริมแรง ด้านทรัพยากร ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และด้านผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแม่ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 45.02 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 46.53 มีรายได้เฉลี่ย/ปี 150,001 – 200,000 บาท

จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67 และมีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 84.59

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

โดยภาพรวม ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรงและปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.05 รองลงมาเป็นปัจจัยด้านทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

3. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ

ผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาล สร้างสายสัมพันธ์แม่ลูก อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาเป็นโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติเป็นปัญหาอันดับ 1 ของความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 20.94 รองลงมาเป็นปัญหาด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และปัญหาด้านวัตถุประสงค์นโยบาย ปัญหาด้านการสื่อสาร ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และปัญหาด้านทรัพยากร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.81, 16.88, 16.56, 14.69 และ 13.13 ตามลำดับ

5. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน

5.1 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ

ข้อมูลทั่วไป	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
1. อายุ	✓	
2. ระดับการศึกษา		✓
3. รายได้	✓	
4. อาชีพ	✓	
5. สถานภาพการสมรส		✓

5.2 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ

ข้อมูลทั่วไป	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
1. อายุ	✓	
2. ระดับการศึกษา	✓	
3. รายได้	✓	
4. อาชีพ	✓	
5. สถานภาพการสมรส		✓

6. สรุปผลการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ปรากฏว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรงและปัจจัย ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ปรับปรุง (R^2_{adj}) เท่ากับ .196 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) เท่ากับ 0.495 โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัวสามารถทำนายได้ร้อยละ 19.60

อภิปรายผลการศึกษา

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ กรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง ปัจจัยด้านด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ

1.1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก เนื่องจากทางโรงพยาบาลได้มีการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เพื่อช่วยให้มารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้อย่างน้อย 6 เดือน เนื้อหาของแนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ มีการเปิดโอกาสให้มารดาทุกคนที่มาคลอดบุตรที่โรงพยาบาลตำรวจสามารถเข้าร่วมโครงการได้อย่างเท่าเทียมกัน

1.2 ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทางโรงพยาบาลได้มีอุปกรณ์สื่อการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย เพราะอุปกรณ์สื่อการสอนเป็นการเปิดโอกาสให้มารดาได้เรียนรู้จากวัตถุที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้มารดาได้สร้างแนวความคิดด้วยตนเอง กระตุ้นให้มารดาเกิดความสนใจในเรื่องที่ทางโรงพยาบาลถ่ายทอด

มากขึ้น ซึ่งบุคลากรของทางโรงพยาบาลนั้นมีทักษะการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้เป็นอย่างดี และเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ สามารถขอคำปรึกษาจากบุคลากรได้ทันที เช่น การโทรศัพท์ปรึกษา ฯลฯ จึงทำให้มารดาที่เข้าร่วมโครงการได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่

1.3 ปัจจัยด้านทรัพยากร จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก เนื่องจากอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความสะอาด ปลอดภัย ซึ่งอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการบรรยายในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีความน่าสนใจ ทำให้เห็นภาพชัดเจน เพราะทางโรงพยาบาลตระหนักถึงเครื่องมือที่จะช่วยสื่อความหมายให้ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดความสนใจ และเข้าใจได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นเอกสารคู่มือประกอบความรู้ในเรื่องประโยชน์ที่ลูกจะได้รับจากการให้เต้านมแม่ รวมไปถึงสื่อทัศนวัสดุต่างๆ เช่น โพรแทคส์ สไลด์ รูปภาพ เป็นต้น เพราะอุปกรณ์ทั้งหลายสามารถช่วยเสนอความรู้ให้แก่มารดาจนเกิดความเข้าใจเป็นอย่างดี ทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เฉพาะแต่สิ่งที่เป็นวัตถุหรือเครื่องมือเท่านั้น เช่น การสาธิตการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การให้นมแม่ที่ถูกวิธี เป็นต้น

1.4 ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก เนื่องจากโรงพยาบาล มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างชัดเจน โดยหน่วยงานอื่นๆ ในโรงพยาบาลให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่ การติดต่อประสานงานระหว่างแผนกก็มีความสะดวกรวดเร็ว เมื่อมีปัญหาก็เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการบุคลากรที่เกี่ยวข้องก็ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเป็นอย่างดี รวมถึงได้มีการประเมินผลของโครงการอย่างต่อเนื่อง และได้นำปัญหาที่เกิดขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้โครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จและสอดคล้องกับนโยบายของทางโรงพยาบาล

1.5 ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมารดาได้รับการยกย่องชื่นชมจากคนในสังคม จึงทำให้ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ซึ่งในปัจจุบันการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่นั้น เป็นโครงการที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน เช่น “โครงการสายใยรักฯ” กระตุ้นเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่ได้ส่งเสริมสนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปสู่ประชาชนทั่วไป ภายใต้โครงการสายใยรักแห่งครอบครัว เพื่อสร้างกระแสและความตระหนักให้หญิงไทยเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 เดือน และเลี้ยงพร้อมอาหารตามวัยจนลูกอายุ 2 ปีหรือมากกว่า การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนได้มาก เนื่องจากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายจากการซื้อนมผสม และยังมีความสะดวก สะอาดลดการปนเปื้อนเชื้อโรคจากภาชนะที่ไม่สะอาดจากการให้นมผสมแก่ทารก

1.6 ปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมารดามีความสนใจเมื่อได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และเชื่อมั่นว่าโครงการนี้ทำให้มารดาสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้ ทั้งยังทราบถึง

ประโยชน์ด้านต่างๆ จากนมแม่ จึงทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการปฏิบัติอย่างถูกต้องวิธีตามแนวทางการดำเนินงานของโรงพยาบาลโดยมีบุคลากรของโรงพยาบาลให้ความรู้อย่างชัดเจนในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง

2. ด้านผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ จากการศึกษา พบว่า ผลสำเร็จของการนำนโยบายปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลสร้างสายสัมพันธ์แม่ลูก และยังทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน จึงทำให้โครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จได้ด้วยดีทั้งจากการร่วมมือของมารดาที่เข้าร่วมโครงการ บุคลากร และหน่วยงานต่างๆ ของทางโรงพยาบาลที่ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน จากผลการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วมารดาที่เข้าร่วมโครงการฯ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีความเห็นแตกต่างกัน คือ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย และอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุที่ไม่มาก จึงทำให้มีความคิดแตกต่างจากกลุ่มที่มีอายุมากกว่า เพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่านั้นย่อมมีประสบการณ์ในการทำงานหรือเคยผ่านการเข้าร่วมโครงการฯ มาแล้ว จึงส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และทักษะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งระดับการศึกษาและอาชีพก็มีส่วนสำคัญต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นั้น จะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จึงทำให้เกิดความคิดเห็นแตกต่างไปจากกลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า เพราะการศึกษาคือกระบวนการต่างๆ ที่บุคคลนำมาใช้ในการพัฒนาความรู้ความสามารถ เจตคติ ความประพฤติที่ดีมีคุณค่า การศึกษาจึงเป็นเครื่องหมายที่ทำให้เกิดความเจริญงอกงามในตัวบุคคล รวมไปถึงการสร้าง ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็น และอาชีพก็เป็นรูปแบบการดำรงชีพในสังคมมนุษย์ปัจจุบัน ซึ่งอาชีพเป็นหน้าที่ของบุคคลในสังคม และแต่ละอาชีพก็จะมี การแสดงบทบาทแตกต่างกันออกไป บทบาทจึงเป็นตัวควบคุมความคิดเห็นหรือการแสดงออกในรูปแบบต่างๆ ได้ การที่บุคคลรับรู้ในบทบาทของตนเองว่าควรจะมีบทบาทอย่างไร และสามารถมองเห็นบทบาทของตนเองได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั้นเอง โดยที่การรับรู้ในบทบาทและความต้องการของบุคคลก็ขึ้นอยู่กับลักษณะฐานส่วนบุคคล ตลอดจนเป้าหมายใน ชีวิตและค่านิยมของบุคคลที่สวามบทบาทนั้น

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ คือ ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง และปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมารดาที่เข้าร่วมโครงการมีความตั้งใจที่จะให้ลูกได้ดื่มนมจากตัวเอง เนื่องจากได้รับทราบประโยชน์ต่างๆ ที่ลูกจะได้รับเมื่อได้ดื่มนมแม่จากบุคลากรของโรงพยาบาล และจากการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ โรงพยาบาลตำรวจได้มีการจัดอุปกรณ์สื่อการสอนที่มีความน่าสนใจและง่ายต่อการหยิบใช้ บุคลากรผู้ดำเนินโครงการ มีความรู้และทักษะในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้แก่มารดาเป็นอย่างดี ตลอดจนบุคลากรผู้ดำเนินโครงการก็มีความตั้งใจปฏิบัติตามนโยบายของโรงพยาบาลเป็นอย่างดี จึงทำให้โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลตำรวจบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรมการเสริมแรง และปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติสามารถชี้ทำนายปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ดังนั้นโรงพยาบาลตำรวจควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น โดยดำเนินการ ดังนี้

1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย

1.1 ควรจัดทำแนวทางส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้มีความชัดเจนและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ

1.2 เปิดโอกาสให้มารดาหลังคลอดทุกรายสามารถเข้าร่วมโครงการได้มากขึ้น

2. ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรมการเสริมแรง

2.1 ควรจัดฝึกอบรมเพื่อเป็นการเพิ่มความรู้และทักษะแก่บุคลากรผู้ดำเนินโครงการให้มากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการฯ เกิดแรงจูงใจในการดำเนินโครงการต่อไป

2.3 ควรมีการจัดวางอุปกรณ์การให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ให้มีความสะดวกต่อการหยิบใช้และมีการจัดสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

2.4 ควรมีการเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างมารดาและบุคลากรให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถปรึกษาหรือขอคำแนะนำได้อย่างสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

3. ปัจจัยด้านทรัพยากร

3.1 ควรมีการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ และขอรับการสนับสนุนบุคลากรผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จากหน่วยงานอื่นมาให้ความรู้แก่บุคลากรและผู้เข้าร่วมโครงการให้มากขึ้น

3.2 ควรมีการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในโครงการให้มีประสิทธิภาพมาก รวมถึงมีการจัดสรรบุคลากรให้มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการดำเนินโครงการ

3.3 ควรมีการจัดสรรอุปกรณ์และสถานที่ๆ ใช้ในการดำเนินโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสะอาดปลอดภัย

4. ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ

4.1 ควรมีการปรับปรุงระบบการติดต่อประสานงานระหว่างแผนกให้มีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

4.2 ควรมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับในการดำเนินโครงการให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4.3 ทุกหน่วยงานในโรงพยาบาลควรให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และให้การสนับสนุนด้านต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

5. ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

5.1 ควรให้มีการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่องถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเพื่อให้โครงการสามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง

5.2 ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการอย่างต่อเนื่องถึงแม้ว่าสภาพเศรษฐกิจจะไม่ดีเพื่อให้โครงการสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

6. ปัจจัยด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ

6.1 ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่แก่บุคลากรหญิงตั้งครรภ์ และมารดาหลังคลอดทุกราย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดความมุ่งมั่นในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้ประสบผลสำเร็จ

6.2 ควรมีการรณรงค์ให้บุคลากรผู้ดำเนินโครงการเกิดความรู้สึกรับผิดชอบและมุ่งมั่นในการดำเนินโครงการให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มผลสำเร็จของโครงการให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำโครงการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติจากประชากรกลุ่มอื่นเพิ่มเติม เช่น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติทั้งในทางตรงและทางอ้อม เช่น สามี บุคคลในครอบครัว ชุมชน ฯลฯ

2. ควรมีการศึกษาระบวนการติดตาม และประเมินผลโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เพื่อให้ทราบว่า โครงการดังกล่าวสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและเกิดผลประโยชน์อย่างสูงสุดต่อผู้เข้าร่วมโครงการ

3. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพียงบางปัจจัยส่วนที่คาดว่า จะส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ ดังนั้น ผู้ที่สนใจควรมีการศึกษาปัจจัยส่วนอื่นๆ อีกที่นอกเหนือจากผู้วิจัย เพื่อหาความสัมพันธ์ว่าปัจจัยตัวใดที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ เช่น การมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการหรือการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กฤษมา ชูศิลป์; และ กรรณิกา บางสายน้อย. (2547). *ถามตอบ-การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ตอนเมื่ออยู่โรงพยาบาล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯเวชสาร.
- จุมพล หิมพานิช. (2550). *การวิจัยเชิงคุณภาพในทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: แอคทีฟพริ้นท์.
- จิตติมา เงินมาก. (2547). อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเตี้ยว 4 และ 6 เดือนหลังคลอด และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในมารดาที่คลอดครบกำหนดในโรงพยาบาลรามาธิบดี. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2554, จาก http://www.thaipediatrics.org/detail_journal.php?id=165.
- ประชากรสุขภาพดีปี 2010. (2553). *โครงการรณรงค์การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่*. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2554, จาก <http://www.breastfeedingthai.com/index.php?lay=show&ac=article&id=291058>
- ปราชญ์ บุญวงศ์โรจน์. (2551 – 2552). *นโยบายส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่*. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2554, จาก http://www.mx.kkpho.go.th/uc/index.php?option=com_content&task=view&id=415&Itemid=2
- มยุรี อนุมานราชชน. (2549). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: ชรรกมลการพิมพ์.
- มูลนิธินโยบายสุขภาพ. (2553?). *แนวคิดสุขภาพ นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ (Health Public Policy : HPP) และการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ (Health Impact Assessment: HIA)*. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2554, จาก http://www.thia.in.th/download/05_02_article/HIA_Article_28.pdf
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บพิตรการพิมพ์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์; สุภมาส อังสุโชติ; และ อัจฉรา ชานีประศาสน์. (2550). *สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS (Statistics for Research and SPSS Application Techniques)* ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: มิสชั่นมิเดีย.
- วรรณวิมล วิเชียรฉาย; และ ทิพวรรณ ลิ้มประไพพงษ์. (2548 – 2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเตี้ยวนาน 6 เดือนหลังคลอดของหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลพระปกเกล้า*. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2554, จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/post/63300?>
- สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว. (2554). *การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2554, จาก http://www.factsforlifethai.cf.mahidol.ac.th/breastfeeding_messages.

- สมบัติ ชำรงธวัศวังศ์. (2549). นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2554, จาก http://www.idd.go.th/Thai_html/0502207/pdf/pdf01/007.pdf
- สุจิตรา บุญยรัตน์พันธุ์. (2549). ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สุนันทา พรหมอุทัย; นิตยา ศรีแจ่ม; และ ราพีง คล้ายนิ่ม. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 6 เดือน โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://www.reseachers.in.th/blogs/posts/2049>
- สุมาลี ตีรณวัฒนากุล; สุรีย์ แสงสร้อย; และ กานต์สินี ทานุสาร. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 3 เดือนของมารดาหลังคลอดที่คลอดที่โรงพยาบาลลำปางในเขตเทศบาล. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2554. จาก <http://www.reseachers.in.th/blogs/posts/2457>
- Donald, S. Van Meter; & Carl, E. Van Horn. (1975, February). The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework. *Administration & Society*. 6(4): 447.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ไปปฏิบัติกรณีศึกษา โรงพยาบาลตำรวจ

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามของมารดาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ไปปฏิบัติ ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านการเสนอปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1

คำชี้แจง: โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. อายุ ปี
2. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา
☐ อาชีวศึกษา	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ อื่นๆ
3. รายได้เฉลี่ย บาท/ปี
4. อาชีพ

☐ รับจ้าง	☐ ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
☐ เกษตรกรรม	☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ แม่บ้าน	☐ อื่นๆ
5. สถานภาพการสมรส

☐ สมรส	☐ หย่าร้าง
☐ แยกกันอยู่	☐ หม้าย

ตอนที่ 2

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและความเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1.แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลช่วยให้มารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้อย่างน้อย 6 เดือน					
2.แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลมีความชัดเจน					
3.แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลผ่านการรับรองจากโครงการสายใยรักแห่งครอบครัว					
4.แนวทางการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ					
5.โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ช่วยให้มารดามีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เพิ่มขึ้น					
6.มารดาหลังคลอดทุกคนสามารถเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้					
7.บุคลากรมีทักษะการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
8.โรงพยาบาลมีการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ในการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่สม่ำเสมอ					
9.โรงพยาบาลให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ผ่านสื่อต่างๆ เช่นแผ่นพับ โปสเตอร์ คู่มือ ฯลฯ					
10.โรงพยาบาลจัดวางอุปกรณ์ แผ่นพับ คู่มือการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่สะดวกต่อการหยิบใช้					
11.อุปกรณ์สื่อการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีเนื้อหาเข้าใจได้ง่าย					
12.เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ท่านสามารถขอคำปรึกษาจากบุคลากรได้ทันที เช่นการโทรศัพท์ปรึกษา ฯลฯ					
13.โรงพยาบาลมีการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ มาให้คำแนะนำสม่ำเสมอ					
14.โรงพยาบาลมีการขอรับการสนับสนุนวิทยากรจากหน่วยงานอื่นมาให้ความรู้ในโครงการนี้อย่างสม่ำเสมอ					
15.โรงพยาบาลใช้งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างมีประสิทธิภาพ					
16.โรงพยาบาลมีวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอนให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					

รายการ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
17. โรงพยาบาลมีบุคลากรสำหรับดูแลโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้มีประสิทธิภาพ					
18. อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความสะอาดปลอดภัย					
19. ความรู้ความสามารถของบุคลากรมีความจำเป็นต่อการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นอย่างดี					
20. อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการมีการจัดสรรอย่างทั่วถึง					
21. สถานที่ในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความสะอาด ปลอดภัย					
22. อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการบรรยายในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความน่าสนใจทำให้เห็นภาพชัดเจน					
23. โรงพยาบาลมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างชัดเจน					
24. การติดต่อประสานงานระหว่างแผนกมีความสะดวกรวดเร็ว					
25. การดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีความน่าเชื่อถือ					
26. โรงพยาบาลมีการติดตามประเมินผลโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่อง					
27. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะร่วมกันแก้ปัญหา					
28. หน่วยงานอื่นๆในโรงพยาบาลให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่					
29. การได้รับการยกย่องชื่นชมจากคนในสังคมทำให้ท่านตัดสินใจเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
30. ถึงแม้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารโรงพยาบาลโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะยังคงอยู่ต่อไป					
31. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ควรได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลสม่ำเสมอแม้ว่าเศรษฐกิจจะไม่ดีก็ตาม					
32. รายได้ของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
33. บุคลากรผู้รับผิดชอบโครงการร่วมมือกันดำเนินโครงการเป็นอย่างดี					
34. ท่านเห็นว่าโรงพยาบาลควรนำนมผสมมาร่วมใช้ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
35. บุคลากรมีความเต็มใจในการให้ความรู้แก่มารดา					
36. ท่านเชื่อมั่นว่าโครงการนี้ทำให้มารดาสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้					
37. ท่านมีความประทับใจจากการให้บริการของบุคลากร					

รายการ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
38. บุคลากรมีความรับผิดชอบในการทำงานโครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
39. ท่านมีความเชื่อถือในความรู้ความสามารถของบุคลากร					
40. บุคลากรที่มีบุตรจะมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานมากกว่าบุคลากรที่ไม่มีบุตร					
41. บุคลากรยินดีให้คำปรึกษาเมื่อมารดามีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
42. ท่านมีความสนใจเมื่อได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่					
43. โครงการนี้จะช่วยให้มารดาสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้					
44. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลสร้างสายสัมพันธ์แม่ลูก					
45. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน					
46. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลช่วยลดการเกิดความเจ็บป่วยของทารก					
47. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของโรงพยาบาลช่วยทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน เช่น กลุ่มแม่อาสา ฯลฯ					

ประวัตีย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	ร้อยตำรวจเอกหญิง นิลิตดา หาญชนะ
วันเดือนปีเกิด	18 ตุลาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	208/50 เดอะลิงค์คอนโดมิเนียม 3 ถ.สุขุมวิท 50 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน	พยาบาล (สบ 2) กลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงพยาบาลตำรวจ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	ปริญญาตรีพยาบาลศาสตรบัณฑิต (พย.บ.) จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2555	รป.ม. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ